

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

In Festo S. Benedicti Abbatis. Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus
te. Matth. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

æratem tulerit. An exinde semper habuerit, nescitur. Sicut, 2. Cor. 12. B. Paulus suam visionem beatificam non continuam retinuit.

Adoratio Christi. 2. Ioannem plene intelligentem sese ad adorationem Christi in utero mouisse. Psalm. 113. *A facie Domini mota est terra.*

Sanctificatio. 3. Sanctificatum fuisse ab p. orig. Ut Angelus Zacharie ait Luc. 1. Replebitur Spiritu S. adhuc ex utero matris sua.

Laudes. Miraculum est pueri, 1. Laudatur a Prophetis: Isaías 40. *Vocem clamantis in deserto appellat: Angelum Malachias, cap. 3. Ecce ego mittó Angelum meum, & preparabit viam ante faciem meam.* 2. Laudatur ab Angelo Gabriele, Luc. 1. *Hic erit magnus coram Domino, & Sp. S. replebitur.* 3. Laudatur ab Zacharia. *Et tu puer propheta Alijissimi, &c.* 4. Laudatur ab Euangelistis: Ioan. 1. *Fuit homo missus a Deo cui, &c.* Matth. 11. Luc. 7. *Inter natos mulierum non surrexit maior Ioan. Bapt.*

Exultatio Ioannis. III. Exultauit infans. Miraculum? Psal. 113. *Quid est tibi mare peccati orig. quod fugisti? Et tu Iordanis Sathan conuersus es retrorsum?* Montes Christus, Maria, Baptista exultauit ut arietes, & colles, Zach. & Elisab. sicut Agni ouium? Responder: *A facie Domini mota est terra.* Ideo exultauit pra gaudio infans.

Elisabetha. In Vet. Test. Rebeccæ dolor erat a consolatio. Iffione gemellorum, ut diceret, Gen. 25. *sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere.* Non sic in Nouo gratia.

Lynces vixi muros penetrant: S. Ioannes duplēcē matris virtusque: q. d. Cant. 2. En ipse stat post parietem. Hinc exultauit: sicut Ezechias, 4. Reg. 20. conuersus ad parietem fleuit amare.

Eccl. 50. Meminit stellæ matutinæ in nebula. Ea Ioan. erat Lucerna ardens & lūcens in caliginoso loco: prodroma solis Christi.

An vero exultatio cum vsu rationis fuerit: Aug. Ep. 57. ad Dard. dubitat: Ianse-

nus negat: D. Th. p. 3. q. 23. a. 6. Ambr. Theo phy. Euthy. Chry. Beda. &c. affirmant.

IV. 3. Effectus Visitacionis est extincio Extinctio p. or. Nam Gen. 6. In Adam omnes peccauerunt & mortui sunt. sicut omnes montes in diluvio submersi. At, Iean. emerit in utero, 1. Reg. 16. Dauidelyram pulsante pellebatur e Saul dæmonium: Ita ex Ioanne p. o. per Christi præsentiam. 2. Philistium, 1. Reg. 5. tulerunt arcam in templum Dagon, & statuerunt eam iuxta Dagon: & ecce Dagon iacebat pronus ante arcam Dei. Ita p. o. ante Christum ad portatum. 3. Christo ad Zachæum ingresso, Luc. 19. Hodie salus huic domui facta est; quod & ipse filius sit Abrahe.

4. Psalm. 73. iuxta Hier. interpretationem: Posuerunt signa hostes in tropæum, in exitu super summum, manifesta desuper in limine. Ita Christus in limine exitus Ioann. ex utero posuit suum signum sanctificationis. Hinc infans exultauit.

5. Qualis arcæ præsultabat Dauid: 2. Reg. 6. Talis Ioan. ante Arcam sanctificationis suæ, frustra ringente Satana. Inde anima eius, & B. V. ipsa, Cant. 6. progrereditur quasi aurora consurgens, pulcra ut luna, electa ut sol, terr. ut cast. aries.

IN FESTO S. BENEDICTI Abbatis.

Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Matth. 19.

A Braham vocans Deus, ait, Gen. 12. Egredere de terratua, & de cognitua, & de domo pat. tui: & Veni inter terram, quam monstrabo tibi; faciamque te ingentem magnam; & benedic tibi, & magnificabo nomen tuum, erisque BENEDICTVS.

De hoc pauca.

I. *De contemptu mundi, & sequela Christi generatio.*

II. De

- II. De fuga mundi singulatim.
 III. De sequela Christi & abnegatione sui.
 IV. Benedictio sequentium Vocationem; &
 maledictio non sequentium.
 V. De S.Benedicto contemplatio.

P A R S I.

De contemtu mundi, & sequela Christi
 communiter.

Maximus, I. Oram Philippo Macedonum regem
natus philosophi disceptarunt, vt Theodo-
tor phraslus refert; Ecquid in orbe maximum
mundi est. foret? Vnus Olympum montem, cuius
 apex mediā aeris regionem excederet.
 Alius solem: Aliud alius: Denique vnum
 vicit, qui asserebat: Nihil maius animo ma-
 gna contemnente: Atque in hoc solo mun-
 di magnitudinem consistere. 1. Vere mai-
 ius est mundum temnere, quam acqui-
 rere victoriis. 2. Cor. 1. Altissima paupertas
 eorum abundauit in diuitias simplicitatis eo-
 rum. Vbi Glossa, & S.Thos. Altissima, quia
 qui contemnit diuitias, altissimus est, & eleua-
 tus super temporalia.

Exempla. 2. Hinc, Matth. 11. Internatos mulierum
 non surrexit maior Ioanne Bapt. Maior ab
 animo: quo quis in omni vita pauperior.
 3. Rex Balthasar tota Babylonie ob-
 flupuit Danielem, cap. 6. quod regisaca
 omnia obiata refutaret: Munera, ait, tua
 sint tibi, & dona domus tua da alteri. 4. Simi-
 lem professionem Petrus coram Domi-
 no edidit: Matth. 19. Ecce nos reliquimus om-
 nia; & secuti sumus te. 5. & David, Psal. 72.
 Quid mihi est in caelo, & a te quid volui super
 terram? q.d. Deus meus & omnia. Hebrei le-
 gunt: Ecce tecum nihil volui in terra: Chal-
 dæi, Tecum solum non habui in terra.

Maius, se-
 qui Chri-
 tum. Multiautem, vt Samaritani Deum cœli,
 & gentium Deos adorabant, Vt Philistæ
 Arcam & Dagon in vna iungunt ara: sic
 Deo & mammonæ seruiunt.
 Reliquimus omnia; magnum; maxi-
 mum; Et secuti sumus te. In hoc enim per-

fectio summa est. 1. Ad hanc Dominus
 inuitat: Matth. 16. Luc. 9. Qui vult venire
 post me, abneget semetipsum, & tol.er.s. & se-
 quatur me. 2. Præt ipse: atque hinc Phil. 2.
 Datum est illi nomen, quod est super omne ne-
 men. 3. Psalm. 34. Domine, quis similis tibi?
 Non est, qui similis sit tibi. Nam Ioan. 8. Quo
 perfectionis ego vado, vos non potestis venire:
 potestis vero post me venire. 4. Eccl. 23. Quo
 niam magna gloria sequi Dominum.

5. Quid ergo est, Abnegare se ipsum? Est per-
 Et abne-
 gata paupertas, quæ crux est Christi. Hac reje-
 nudus in Caluaria ornatus à cœlo terra-
 que agnoscitur.

Quare qualem Moyses cum Israelitis *Vt hic per-*
 transitum petebant per terram barbari
 regis Sehon, Num. 21. Obsecro, vt transfere
 mibi licet per terram tuam; non declinabimus
 in agros & vineas, non bibemus aquas exputeis:
 via regia gradiemur, donec transferimus finis
 tuos. Talem teneamus per mundum in
 via regia contemtus illius, vsque ad ter-
 ram promissionis: Exemplo S.Benedicti
 omnia relinquentis, &c.

P A R S II.

De fuga mundi singulatim.

I. **S.** Benedictus vernans iuuenis spelæo *S. Bened.*
 deserte abdens, nō otium agebat; fugit mun-
 sed intellectu coelestia contemplans ani-
 mam pascebatur; Voluntate ad deuota &
 sancta omnia se exercebat: memoria re-
 petebat Dei benefacta; affectu rebus im-
 piis indignatus piiς delectabatur; sensus
 & artus omnes ad sancta usurpabat.

Tales ad se inuitat Deus, Eccl. 22. Trans-
 ite ad me omnes, qui concupiscitis me amore rem, alio-
 viroque insatiabiliter exsatando. 1. Huc, rem.
 ait Psaltes 112. inclinavi cor meum ad facien-
 das iustificationes tuas, propter retributionem. *Concupise-*
En amor concupiscentiae mercedis. *tia.*

2. At hic profecit in amorem benevolen-
 tiae: Psal. 72. Quid mihi est in caelo, & a te tie.
 quid volui super terram? q.d. amote propter
 te.

*Veriusque
exemplum
Jacob.*

te, Amorem primum sapit istud: Ecce nos reliquimus omnia &c. quid ergo. &c.

Et istud Gen. 28. si Dominus fuerit meū, & custodierit mein via per quam ambulo, & dederit mihi panem ad descendū, en mera temporalis merces: erit mibi Dominus in Deum. Hic pes erat eius, qui subneruan- duserat, ne temporalibus innixus mer- ris, ad spiritualia minus properaret. De hoc S. Greg. in 4. lob. Hinc Jacob, qui Ange- lum tenuit, uno mox pede claudicauit. Quia qui vero amore sublimis respicit, iam in mun- do duplicitibus desiderio incedere nescit, uno n. pedi innititur, qui solo Dei amore robatur; & necesse est, ut alius marcescat.

*Maxime S.
Benedi-
ctus.*

S. Benedictus, ut Deum solum possi- debat, ita ab eiusdem solius amore possi- debatur. Huius impulsu mundum exuit, & carnem induitque Christum ac spiri- tum, spiritu ebrius tantus, quantus. Proin per omnes in gradus Incipiētū, Pro- ficientium, & totius perfectionis. Ergo ipsi amor Dei fuit odium mundi, & huius fugiendi causa.

*Sequi mū
dum est ho-
mine indi-
grum.*

II. Quare, Ps. 4. Filij hominum usquequo graui corde, ut quid diligitis vanitatem, & que- ritis mendacium hic, cum in cœlo habere sceptra possitis. 1. Philippus Macedo vi- dens Alexandrum puellum ludere ta- xillis in castris, eum arguit ut de ludo nō regio, sed gregario. 2. Ita suos Dominum ar- guit. Mat. 17. Haec gentes inquirunt, vos autem non sic queretis vana, quis in nobis sit. &c. 3. Idem Zebediadis, ad dextram adspic- rantibus regni, ait Matt. 20. Nesciū, quid petatis, q.d. plebeium hoc desiderium est, non apostolicum, huic cœlestia in votis sunt: Illud ignorantia est. Ideo similiter mundani, Ps. 61. mendaces filij hominum in statere rerum cœlestium & imandarum.

Non ita S. Benedictus sed, ut Paulus, o- mnia arbitrabatur ut sercora; quandoenam aliae aëstimarent: Ipsi Deus omnia, & amor Dei ante omnia.

Deinde mundum deseruit, quia frau- dum est officia. 1. Ps. 33. Non est timor Dei mundus, ante oculos eius, verba oris eius iniquitas & do- lus, nolunt intelligere, ut bene ageret. Vah Mü- de, Eccl. 1. Cor tuum plenum est dolo & falla- cia. 2. Jacob apud uxores ita de Laban expositulabat, Gen. 38. Pater circuuerit me, Typu. & mutauit mercedem meam decem vicibus. Talis mundus est idololatra Laban.

Fuge, Prou. 32. Ne desideres de cibis eius in Fuge, quo est panis mendacij. Vere, Ps. 39. Beatus vir, cuius est Nomen Domini pes eius; & non abiit in vanitates & insanias falsas, id est, ait Eu- thymius, ad idola & eorum oracula. Vel, ut Hiero, ad superbias & pompas mendaciū cosmophilorum.

P A R S III.

Desequela Christi, & abnegatione sui.

I. **V**os, qui secutieſtis me, centuplum accipie- tis, & vitam aeternam possit. Et haec ipes futuri est causa fugiendi mundi. Hic ſtimulus S. Benedicto fuit. 1. Item ip. P a u l o: si Ipsi tra- R. 8. Non ſunt condignæ paſſiones huius tem- poris ad fut. glo. qua revelabitur in nobis. 2. Alex. Magnus regnum patrium inter clites diuidens, re nulla ſibi ereruata, ab amicis arguebatur, quibus ille: Patri ce- do regno ut Indico ad iſtud adiiciendo incum- bā: quod noſtro maius eft centuplo. Ita Bened. cœleſti in hiabat duce ſpe, ſpretis terrenis 3. Ita Ps. 26. Vnam petiſ à Domino, hanc requi- ram; ut inhabitem in domo Domini. Ps. 82. E- legi abiectus eſſ in domo Dei met magis, quam habitare in tabern peccatorum. Heroica hæc generofitas eſt.

II. Spreuit mundum S. Ben. ut expedi- tor crucem Christiolleret: à qua mun- dus, & ab horre, & abſterret. 1. Ita Jacob tardabatur, Gen. 33. Noſti, Domine mi, quod parvulos haleant teneros, mundus fugit. & boues. & oves. &c. præcedat Dominus meus ante seruum suum. & ego sequar paulatim ve- ſigia eis. Non talis, qui aiebat: Psalm. 118. Viam

Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilataſli cor meum. 2. Tales testudinei erantij, Lu. 18. Habe me excus. iuga boum emi quinq, &c. Vxorem duxi, &c. Villam emi. &c. Primus anarorum, alter lasciuorum, tertius ambitiosorum imago est. Retentantur à cœna omnes.

1. Bern. in Ps. 18. Quia exultauit Christus ad currentiam viam; nec currentem sequi poterat oneratus, ideo bona temporalia dimittere: & quia certandum est in agone, (quia regnum celorum vim patitur) ab omnibus abstinere debemus, & nudi pugnare, & currere ut religiosi, qui ducessunt Ecclesiæ candidi. 2. Tales erant Rubenitæ, & Gaditæ, qui relictis suis omnibus aiebât: Nu. 32. Nos ipsi armati & accincti pergemos ad prælium ante filios Israel, donec introducamus eos in loca sua. Parvuli nostri, & quicquid habere possumus, erunt in orbibus muratis. Athletice omnino.

Sic expediti, quam fortes iidem! quā terribiles, ut castrorum acies? De his talibus S. Patres istud Psal. 76. interpretâtur: vox tonitruis tui in rota: id est, nox prædictoris religiosi tonat. &c. volat, & vt orbis in orbe fertur.

III. Talis S. Benedictus: cuius insuper vita austeritas in perdomando corpore, inter spinas etiam volutato, locum exempli dedit singularis: ne locum darent libidini. 1. Ita & Paulus: 1. Cor. 9. Caſtigo corpus meum, & inseruit. redigo. 2. Secutus Domini Conſilium Mat. 16. Qui vult venire post me, abneget ſemeſipm, & collat crucem ſuam, infamia, mortificationis, perſecutionis, mortis.

Matth. 17. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones Mundus & Caro, unus à dexteris, alter à ſinifris. 1. Ad eftis erat ille, Gal. 6. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. 2. Caro ſane audet, & concupiſcit adu. Sp. & Sp. adu. Carnem: nullo habitu respectu dignitatis Spiritus.

1. Sicut nullo Angelicæ, Iacob luctatus

cum Angelo est pertinaciter, demum hic inuicto illo, Gen. 32. tetigit neruum femoris eius, & ſlatim emarcuit: ipſe vero claudicabat pede: At victoriam aufererebat. 2. Abraham ut primum circumcidionis præceptum admiferat; Isaac ei promittitur. Gen. 17. Sara vxor tua pariet tibi filium, vocabisque nomen eius Isaac: Adeo proficit abnegatio ſuæ carnis.

IV. Plus abnegatio ſuī totius etiam vo- 4. Adſtrin- lūtatis. 1. Christ⁹ Ioh. 6. Nō veni facere volū- git Abne- tatem meā, ſed eius, qui misit me: Quanto gatio ſuī. magis Christianus? Religiosus? Peccator? 2. Eam affeſcutus perfectionem q. gloria- batur Psaltes. 72. Ut iumentum factus ſum a- pud te. & ego ſemper tecum. Voluntas nulla iumento. Huius perfectio eſt, eſſe domi- tum & tractabile, non refractarium: Par hominis. 3. Ita Paulus cœpit conuerſio- nem ſuā. A&t. 7. Domine, quid me viſ facere? 4. Inde, ut dicere dein poſſet: Gal. 2. Viuo ego iam non ego: viuit vero in me Christus: q. d. ut Velle meum, ita & anima tota Christi eſt. Ita S. Bened.

PARS IV.

Benedictio ſequentium vocationem: male- diſcio non ſequentium.

I. **T**alis expeditior eratin mundo ex- cedere mundo. 1. Idecirco, ut Matha- thias exclamauit voce magnâ in ciuitate dicens: Mundifu- ga, & ſoli- Omnis, qui Zelum habet legis, ſlatuens teſla- mentum ebeat poſt me. Dictum factum. Et fugit ipſe, & filii eius in montes, & reliquerūt, quecumque habebant in ciuitate. 2. Ita S. Ben- cum ſuis fugit mundum in ſolitudines. q. d. Ps. 118. Tabefcereme fecit zelus meus; quia oblitus ſunt verba tua inimici mei. 3. Iti veri ſunt Lothi: Gen. 19. qui egressi Sodomiſ, in Segor conſugentes, in montibus ſe ſaluant.

Ita vero omni benedictione repleti ſunt. 1. Eccl. 45. Benedictionem omniū gentiū tur- dedit illi: & teſtamentum ſuum conſi- miuit ſuper caput eius. Ita ſicut oleum effuſum

III nomen

Beatur.

nomen eius, late per orbem manauit. 2. suppar in hoc Deiparæ, cuius in cæteris & illa est prærogatiua, Luc. 2. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes: Quia fecit mihi Magna qui Potens es, & S. N. eius. Quam multa Magna Benedicto fecit DEVS? Mirus mundi eius contempsus, Zelus Dei & animarum, austerioritas vitæ, deuotio, constantia aduersus tentationes. &c.

Dilatatur.

3. Par benedictionibus Iacobi: cui Isaac, Gen. 37. Det tibi Deus de ore cœlestia, & de pinguedine terra abundantiam fru. ac vini, & olei omniumque Terrestrium, & seruantib; populi. Talia sua Benedicto certatim contulit sanctitas & veneratio, quam totas suscepit orbis.

Multiplicatur.

II. Neque ipsi soli; sed Eccl. 3. Benedictio Patris firmat domus filiorum. Deut. 35. Benedictus in filiis Aser: ita flos orbis, & nobilitatis suaque in seruitium huius Ordinis de ditos manciparunt. Idque tanto cum numero; vt de ipso dictum credas Gen. 28. Dilataberis ad Occidentem, & Orientem, & Septentrionem, & Meridiem. Ecquis enim locus, quem non incolat ordo Benedictus?

Viris san-
ctiss.

Quis ordo orbi plures dedit Sanctos, Doctos, Praelatos Eccl. Pontifices: & hos facile decem. Fuit in Ecclesia armamentarium. 1. Fuit, vt Turris David, Cant. 3. Mille clypei pendent ex ea, & omnis armatura fortium. 2. Fuit, vt Gen. 2. Fluuius, qui egrediebat se de loco Voluptatis ad irrigandum paradisum: qui inde dividitur in 4. capita orbis vniuersi diffundens scientiam, pietatem, penit. mortificationem. &c.

Orbis Do-
minus fit.

Mirabile! Abneganti orbem orbem quasi totum dari! Ita meruit viri virtus & sanctitas: Par Apostolorum, quorum pauperum pro reliquo retributis orbis erat. Et hunc et mens pretum cunctis posthabebant. Hinc eos Dominos sequebatur ut famulus. Quare, Ps. 44. Audi filia, & vide:

inclinata aurem tuam, & obliuiscere domum Patris tui. Audi promissa, vide data, sequere.

III. Causa feceris, vt religiosi non pauci: qui in religione mundum querunt, quem in mundo fugerunt, quia habere nequierunt. Sicque per fugam capiunt, & capiuntur. Sic illi Nu. 11. In mentem nobis veniunt cucumeres, & pepones, porrique, cepe, & allia. 2. Vah vxorem Loth, incendiis subductam, Gen. 19. suopte respectu perire vel curioso, vel cupido. 3. Vah Idolatria. vxorem Iacobi Rachaelam, domo egressam patris Labani, at clami idola eius subiecta efferentem, praetextu fœdo tegentem sanctum Jacob virum & omnia in extremum sic vocare discriben ab irato Laban & armato paratum. Tales, heu, nimium quam multi? 4. Vah Sau-
Inobedientem. Mancatur ei à Deo: i. Reg. 15. Demo-
lire vniuersa Amalec mundani: & non con-
cupiseas ex rebus ipsius aliquid. Statuit; non
præstigit. Ideo ei Samuel: Et que est haec vox
gregum, quæ resonat in auribus meis? sequiturque iusta ira & reprobatio. Ettamen ad sacrificandum ista reseruarunt. Præ-
textus sat pius: sed in speciem: Domino
non sic: inde ruina Samuelis Domui.

5. Achiam miles in Ierichuntina euau-
statione clam pauca auri sublegerat fibi,
irato Deo pugnat populus, proditurque
autor, Ios. 7. Lapidauit quecum omnis Israel,
& cuncta, quæ illius erant, igne consumta sunt.
O quot Achanes religiosi? Non sic S. Be-
nedictus. non.

P A R S V.

De S. Benedicto contemplatio.

I. Quidam, quales Matth. 17. fixi oculis in S. Benetum transfiguratum, nil nisi Christum videbant in monte Thabor: ita S. Ben. & platio. quisque vere religiosus in religione & contemplatione. Bonum est hic nos esse. &c. Elias Iezabelam fugiens, aquæ Deo consolandus, ecce, 3. Reg. 19. post ignem Zeliphilus aura tenuis Deus consolator. Quid cum

scimus
cum vidisset Elias, operuit vultum suum pallio:
q.d. iam aliud videre nolo: sat, vidisse
Deum. Ita S. Bened. Hinc contemptus
mundi, appetitus celi.

scimus
Hinc diuinior scientia infusa illi ma-
gis, quam aequisita. Quid enim latuit S.
Bened. Sap. 8. Scit preterita & defuturis e-
stimat. Scit versutias sermonum, & dissolu-
tiones argumentorum: Signa & monstra scitan-
te, quam fiat, & euentus temporum, & seculo-
rum. 1. Ecce: Offerendum ipsi vinum da-
tum puer reseruat: monet vir S. ne bibat
latere serpentem: bibit, perit. 2. Alias
panem venenatum oblatum agnouit,
coruoque dedit in deserta ferendum. 3.
Fratribus petram ostendit: fodite, ait: &
fluent vnde. Factum.

scimus
Nec sapientia minor ei mysteriorum:
Nimirum, quia mundissimus erat. Matt.
5. Beati mundo corde. quoniam ipsi Deum vide-
bunt. Lippi oculis solum mundum vi-
denter. Munditia conscientia dabant spon-
sa confidentiam, ut auderet: Cant. 1. Of-
fuletur me osculo oris sui. q. d. amore lan-
gueo & emoriar, nisi sic recreer ipsem, et
qui osculum est & mera consolatio. O
amor, o honor perfectae animæ.

*Da contem-
pariem*
Ioabo intercedenti pro exule Absolu-
tione ait David: 2. Reg. 14. Reuertatur in Ie-
rusalem, sed faciem meam non videat. Ita
peccator conuersus: Sed pena illa, ei per-
magna videri debet, ceu Absoloni pul-
cro: cui sit vivere, faciem patris contem-
plando videre.

*Linde
volumen*
Hæc visio accedit torpidos. Vti 3.
Reg. 6. Senuerat David, & quesierunt ei ado-
lescentulæ speciosam quæ dormiret cum eo, &
calesceret. Puella coeli est contemplatio,
& Ecce, Psal. 38. In meditatione mea ex-
ardescet ignis. Sed, Gen. 41. Joseph prius
genuit Manassen i. terrenorum obliuio-
nem; dein Ephraim, i. sanctificationem per
contemplationem. Ita cœpit, ita profecit,
ita se perfecit S. Benedictus.

IN F. S. MARIAE MA-
GDALENÆ.

Ecce mulier, quæ erat in ciuitate pecca-
trix. Luc. 7.

*M*vlier, Apo. 17. ostro, aureo, gemmisq;
superba cum poculo aureo, demen-
tatore populorum, adorata ab Princi-
pibus, tropæum posuit impudentia, di-
cta Mater fornicationum & abominationum.
Talis Magdalena peccatrix dicta.

Qua de nos

- I. Quanta vis lacrymarum fiet.
- II. Cuius Magdalene, & que fuerint pec-
cata?
- III. Eius peccatorum grauitas ex genere ipso,
& loco.
- IV. Magd. initium, & porro calcar pæni-
tentie.
- V. De Magdalena statione retro, & pedum
lauacro.
- VI. Decausis, & pretio lacrymarum.

P A R S I.

Quanta sit vis lacrymarum.

*A*ngelis exterminatoribus, Eze. 9. Sunt nota
mandatum: Ite per ciuit. Ieruf. & si prædesti-
gnate omnes, qui lugent super iniquitates, que si nationis.
unit in medio Ieruf. 1. Vnde Doctores no-
tant, penitentiam lacrymas veras esse
prædestinationis notas. 2. Mat. 5. Beati, qui
lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Alia mundi judicia sunt, exofæ eila-
crymæ, charioci, ludi, honores, &c. Ps.
143. Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt
sed dispare vtriusque euentus sunt. 1. Nabuchodonosor, Da. 3. Babylonios ob-
lectat varia musica, qua auditæ proni
adorent statuam: eam execrantes iniicit
fornaci. Ita mundus amatillos, hos odit,
infestat. 2. Israelitæ in Babyloniam ab inco-
lis ad ludicra incitari nequierunt, dicentes.
Psal. 136. Quomodo catabimus cæticū Domini in

III 2 terra